

βουτυραπιδεα ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτυράπιδο.

Εἶδος ἀπιδέας παραγούσης βουτυράπιδα. Συνών. βουτυράπι 2, βουτυραχλαδεα.

βουτυράπιδο τό, Κύθηρ. Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω.Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὗς. βούτυρο καὶ ἀπίδι.

Εἶδος ἀπιδίου με χυμὸν καὶ γεῦσιν ὁμοίαν πρὸς τὴν γεῦσιν τοῦ βούτυρου. Συνών. βουτυράπι 1, *βουτυραχλάδα 1, βουτυράχλαδο, ζαχαράπιδο. Πβ. βουτυράτος 2.

βουτυράς ὁ, σύνηθ. βουτεράς πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) βουτουράς Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ας.

1) Ὁ κατασκευάζων ἢ πωλὼν βούτυρον σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) 2) Ὁ τρώγων πολὺ βούτυρον σύνηθ. Συνών. βουτυρολόγος.

Ἡ λ. ὡς ἐπών. Ἰων. (Σμύρν.) Κάμπ. Κωνπλ. Πάρ. κ. ἄ.

βουτυράτος ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ατος.

1) Ὁ περιέχων βούτυρον σύνηθ.: Μπακλαβάς βουτυράτος. Βουτυράτα παξιμάδια. Συνών. βουτυρωμένος, δι' ὃ ἰδ. βουτυρώνω. 2) Ὁ ἔχων γεῦσιν ὁμοίαν πρὸς βούτυρον σύνηθ.: Ἀπίδια - ἀχλάδια βουτυράτα καὶ ἀπλῶς βουτυράτα σύνηθ. (πβ. βουτυράπιδο). Φασόλια βουτυράτα (εἶδος φασολίων με πλατεῖς λοβοὺς) ΛΟΙΚΟΝΟΜΙΔ. Ὁδηγὸς λαχανοκηπ. 16δ. Μπιζέλια βουτυράτα (εἶδος μπιζελίων με λοβοὺς σαρκώδεις γλυκεῖς καὶ τρυφεροὺς) αὐτόθ. 134.

* **βουτυραχλάδα** ἡ, ἀμάρτ. βουκκουραχρά Τσακων.

Ἐκ τῶν οὗς. βούτυρο καὶ ἀχλάδα.

1) Βουτυράπιδο, ὃ ἰδ. 2) Βουτυραπιδεα, ὃ ἰδ.

βουτυραχλαδεα ἡ, Πελοπν. (Μάν.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βουτυράχλαδο.

Βουτυραπιδεα, ὃ ἰδ.

βουτυράχλαδο τό, Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὗς. βούτυρο καὶ ἀχλάδι.

Βουτυράπιδο, ὃ ἰδ.

βουτυρεα ἡ, Γ' Χατζιδ. ΜΝΕ 2, 195 καὶ 244. βου-

τυρεα Κάμπ. (Ἐλυμπ.) Κρήτ. βουτερεα Πόντ. (Τραπ.)

βουτουρεα Πόντ. (Χαλδ.) βουτυρε Ἰκαρ. Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εα.

Ὁσμὴ βουτύρου ἐνθ' ἄν.: Μυρίζει βουτερεάν Τραπ. Συνών. βουτυρίλα.

βουτυρένιος ἐπίθ. κοιν. βουτ'ρένιος Θράκ. (Αὐ-

δήμ.) βουτυρένιος βόρ. ιδιῶμ. βουτουρένιος Βιθυν.

Ζάκ. βουτερένιος Πόντ. βουτυρένιος Ρόδ. Σύμ. βουτ'-

ρένιος Θράκ. (Αὐδήμ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ένιος. Πβ. καὶ τὸ μεταγν. βουτ'ρίνος.

Ὁ παρεσκευασμένος με βούτυρον, ἐπὶ γλυκυσμάτων κττ. ἐνθ' ἄν.: Βουτυρένια κουλουράκια - παξιμάδια κττ.

βουτυρερόν τό, ἀμάρτ. βουτερερόν Πόντ. (Τραπ.)

βουτερερή ἡ, Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.

-ερόν, δι' ὃ ἰδ. -ερό. Πβ. ἀδραχτερό, ἀλατερό, λαδερό.

Σκεῦος πρὸς φύλαξιν βουτ'έρου. Πβ. βουτυρεέρα.

βουτ'ρί τό, ἀμάρτ. β'τ'ρ' τὸ Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο κατὰ τύπ. ἵποκορ.

Βούτυρον.

βουτυριάζω ἀμάρτ. β'τυριάζου Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο.

Σχηματίζω βούτυρον, ἐπὶ γάλακτος τὸ ὁποῖον κτυπᾶται πρὸς παραγωγὴν βουτύρου: Τὸν γάλα βουτ'ριάσι.

βουτυριακή ἡ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. β'τυριακή Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιακή, δι' ὃ ἰδ. ιακός.

Ἀσκὸς ἐκ δέρματος αἰγὸς πρὸς διατήρησιν βουτύρου ἐνθ' ἄν. Πβ. βουτυρερόν, βουτυρεέρα, βουτυροτσούκαλο.

βουτυριάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. βουτεράρ'κον Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρικος.

Ὁ ἀποδίδων πολὺ βούτυρον, ἐπὶ ἀγελάδος: Χιτῆνον βουτεράρ'κον (χιτῆνον=ἀγελάδα).

βουτυριέρα ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιέρα.

Δοχεῖον ὅπου ἀποτίθεται τὸ νωπὸν συνήθως ἐπιτραπέζιον βούτυρον. Πβ. βουτυρερόν, βουτυριακή, βουτυροτσούκαλο.

βουτυρίλα ἡ, σύνηθ. βουτ'ρίλα πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. φ'τ'ρίλα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

Βουτυρεα, ὃ ἰδ.: Τὸ βάζο μυρίζει βουτυρίλα ἢ βουτυρίλας.

βουτυρίτσα ἡ, Πελοπν. (Λακων.)—Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. βουτουρίτσα Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούτυρο καὶ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ. -ίτσα.

1) Ξύλινος ἐπιμήκης κάδος, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου γίνεται κατεργασία τοῦ γάλακτος πρὸς παραγωγὴν βουτύρου Πελοπν. (Λακων.)—Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. Συνών. βούτ-τσα 4 β, βουτυροκάδη, καδοῦλλι, τάλαρος. 2) Εἶδος φυτοῦ Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ.)

βούτυρο τό, βούτυρον Κύπρ. βούτυρο κοιν. βού-τυρον βόρ. ιδιῶμ. βούτ'ρον πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. βού-τυρον Κύπρ. Πόντ. (Κρώμν. Νικόπ. Τραπ. κ. ἄ.) βού-τυρο Ἰων. (Καράμπ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Λακεδ. Μάν. Οἶν. κ. ἄ.) Πόντ. (Σινώπ.) Στερελλ. (Δεσφ.) Χίος ὀύτυρο Χίος βούτυρον Μακεδ. (Χαλκιδ.) κ.ἄ. βούτορον Πόντ. (Ἰμερ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) βούτερον Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ.) βούτερο πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ὁφ. Σούρμ.) βούτ'ρο Θράκ. (Σαρεκκλ.) βό-τυρον Κύπρ. βότυρο Θήρ. Κρήτ. Κῶς Σύρ. βότ'ρο Μεγίστ. βούτυρος ὁ, Θράκ. Σηλυβρ.) Κρήτ. Κύθηρ. Μακεδ. (Σέρρ.) Πάρ.—Λεξ. Περίδ. Πρω.Δημητρ. Μ'Εγλυκλ. βούτυρους Ἰμβρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Σέρρ. κ. ἄ.) Στε-

ρελλ. (Αιτωλ.) βούτυρος Σαμοθρ. βούτ'ρος Θράκ. (Τσακίλ.) Λευκ. Μεγίστ. Προπ. (Κούταλ.) βούτ'ρους Στερελλ. (Ακαρναν.) βούτυρος Ζάκ. Κύπρ. βούτερες Σκῦρ. βούκιουρι Τσακων. βότυρος Κάμπ. Κάσ. Κρήτ. (Σέλιν. κ. ά.) Κύπρ. Ρόδ. Σύμ. 'ότυρος Κάλυμν. Κάμπ. Κάσ. Ρόδ. βότ'ρος Μεγίστ. βούτυρας 'Ανδρ. Θήρ. βούτυρας Ζάκ. βούτ'ρας Θάσ. (Θεολόγ.) Τήν. βούτυρας Θήρ. Κάλυμν. Κύθν. Κῶς Μύκ. Σίφν. Σύμ. Πληθ. βουτύρατα πολλαχ. βουτύρ'τα Πόντ. Στερελλ. (Αιτωλ.) β'τύρατα Θράκ. (Τσακίλ.) βουτούρ'τα Προπ. (Κύζ.) Πόντ. (Χαλδ. κ. ά.) βουτέρατα Θεσσ. Θράκ. βουτέρ'τα Πόντ. (Τραπ.) βουτέρτα Πόντ.

'Εκ τοῦ άρχ. οὐς. βούτυρον. Τὸ βούτυρος καὶ μεταγν. Τὸ βούτυρο καὶ μεσν.

Τὸ κοινὸν βούτυρον ἐνθ' άν.: Πρόβειο τυρὶ καὶ τράγειο βούτυρο (τὸ καλύτερο τυρὶ εἶναι τὸ ἐκ γάλακτος προβάτων καὶ τὸ καλύτερο βούτυρο εἶναι ἀπὸ τὸ γάλα τῶν αἰγῶν) πολλαχ. Βούτυρο κακάου (λιπώδης οὐσία ἐξαγομένη ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ κακάου) || Φρ. Τ' ἐναν δέρ'ν άτ' 'ς σὸ μέλ' καὶ τ' ἄλλο 'ς σὸ βούτορον (ἐπὶ τοῦ ἔχοντος ὅλα τὰ ἀγαθὰ) 'Ιμερ. || Παροιμ. Βούτυρο καλὸ σὲ σκυλλήσιο τομάρι (ἐπὶ ἀναξίου) πολλαχ. Πολλὰ βούτορον π' ἔσ' βάλλ' καὶ 'ς σὰ λάχανα (ἐπὶ τοῦ σπαταλῶντος δι' ἀνωφελῆ πράγματα, συνών. φρ. ὅποιος ἔχει πολὺ πιπέρι βάζει καὶ 'ς τὰ λάχανα) Χαλδ. 'Οποιος ἔχει βούτυρο 'ς τὸ κεφάλι νά μὴ περπατῇ 'ς τὸν ἥλιο (ὁ συναισθανόμενος ἑαυτὸν ἔνοχον ὀφείλει νά μὴ προκαλῇ διὰ τοῦ θράσους του τὰς ἐπικρίσεις τοῦ κόσμου) ΝΠολίτ. Παροιμ. 3,223

'Ολα τ' ἀμπέλια ἀμπέλια μου καὶ τὰ κρασὰ δικά μου καὶ ὁ 'ότυρος καὶ τὸ τυρὶ εἶναι μοναχικά μου (ἐπὶ πλεονέκτου) Κάμπ.

βουτυρόγαλα τό, πολλαχ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ γάλα.

Τὸ μετὰ τὴν ἀποβουτύρωσιν τοῦ γάλακτος ὑπολειπόμενον ὑγρὸν, τὸ ὁποῖον θερμαινόμενον πήγνυται εἰς τυρὸν κατωτέρας ποιότητος.

βουτυροκάδη ἡ, ΝΖυγούρ. Τυρὸς 'Αγράφ. 56 β'τυροκάδ' Στερελλ. ('Αράχ.) βουτυρόκαδ' Στερελλ. (Δεσφ.) 'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κάδη, δι' ὃ ἰδ. κάδος. Βουτυρίτσα 1, ὃ ἰδ.

βουτυροκάκαδο τό, Κύθηρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κάκαδο.

Κατὰ πληθ., αἱ μετὰ τὴν διήθησιν τοῦ γάλακτος ὑπολειπόμεναι ἀκαθαρσίαι. Συνών. βουτυρόσκατο, βουτυροτσίκουδο.

βουτυροκόβλακον τό, Πόντ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κοβλάκιν.

Ξύλινον δοχεῖον βουτύρου.

βουτυροκομειὸ τό, πολλαχ.

'Εκ τοῦ άμαρτ. ὄν. βουτυροκόμος.

'Η ἐπεξεργασία τοῦ γάλακτος διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ βουτύρου.

βουτυροκουλούρα ἡ, άμαρτ. βουτ'ροκουλούρα

'Ιόνιοι Νῆσ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κουλούρα.

Κουλούρα ζυμωθείσα με βούτυρον: Παροιμ. Τὰ λόγια εἶναι λόγια κ' ἡ βουτ'ροκουλούρα 'γκῶμα (ἐπὶ ἀνωφελῶν λόγων. 'γκῶμα=χόρτασμα).

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

βουτυροκούρουπο τό, Κρήτ. (Μεραμβ.)

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κουρούπι.

Μικρὸς πίθος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τοποθετοῦν βούτυρον.

βουτυρολόγος ὁ, άμαρτ. βουτ'ρουλόγος Στερελλ. (Αἰτωλ.)

'Εκ τοῦ οὐς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος.

'Ο τρώγων πολὺ βούτυρον. Συνών. βουτυρεᾶς 2.

βουτυρόξινας ὁ, άμαρτ. βουτυρόξινας Κάμπ.

'Εκ τοῦ οὐς. βούτυρο καὶ τοῦ άμαρτ. οὐς. ὀξινας.

Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ βουτύρου γάλα, τὸ ὁποῖον ἀποκτᾷ γεῦσιν ὑπόξινον.

βουτυροπαπάρα ἡ, άμαρτ. βουτ'ρουπαπάρα Θεσσ. (Καλαμπάκ.)

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ παπάρα.

Φαγητὸν ἐκ τεμαχίων ἄρτου διαβρόχων με βούτυρον.

βουτυροπέτσι τό, Δημοτ. Δασμολόγ. 34.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ πεσί.

'Ασκὸς καταλλήλως διεσκευασμένος διὰ τὴν τοποθέτησιν βουτύρου.

*** βουτυρόπουλλον** τό, βουτερόπον Πόντ. (Τραπ.) βουτορόπον Πόντ. (Χαλδ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐς. βούτυρο διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλον, δι' ἣν ἰδ. -πουλλος.

Μικρὰ ποσότης βουτύρου ἐνθ' άν.: Δῶς' με ὀλίγον βουτερόπον ἅπᾶν' 'ς σὸ ψωμόπον Τραπ.

βουτυρόσκατο τό, Κύθηρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ σκατό.

Βουτυροκάκαδο, ὃ ἰδ.

βουτυρόσουπα ἡ Θήρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ σούπα.

Σούπα με βούτυρον.

βουτυροτσίκουδο τό, Κύθηρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ τσίκουδο.

Βουτυροκάκαδο, ὃ ἰδ.

βουτυροτσούκαλο τό, άμαρτ. βουτεροτσούκαλον Πόντ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ τσουκάλι.

Εὐρύκοilon καὶ εὐρύστομον πήλινον σκεῦος χρήσιμον πρὸς ἐναπόθεσιν βουτύρου. Πβ. βουτυρερόν, βουτυρζακή, βουτυρζέρα.

βουτυροφάσουλο τό, Ν'Αναγνωστοπ. Τὰ ὄσπρ. 48.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ φασούλι, δι' ὃ ἰδ. φασόλι.

Εἶδος φασηόλου με κιτρίνους τρυφεροὺς καὶ σαρκώδεις λοβούς.

βουτυρόχορτο τό, Ζάκ. Θεσσ. (Λάρις.) — ΔΔημάδ. Ζιζάν. Θεσσαλ. άγρ. 20 ΠΓεννάδ. 207 καὶ 300 ΘΧελ. δρσίχ 69 καὶ 70—Λεξ. ΠΒλαστ. 462 Δημητρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ χόρτο.

Τὸ φυτὸν άγριοβασιλικὸς 2 β, ὃ ἰδ.

βουτυρόψωμο τό, Λευκ.—(Ν. 'Εστ. 25,836).

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ ψωμί.

1) Ψωμί ἀλειμμένον με βούτυρον (Ν. 'Εστ. ἐνθ' άν.): Τσαί με βουτυρόψωμα. 2) Πίττα ἐκ φύλλων ζύμης, με-

TOM. Δ' — 13

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ